

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 229. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1842_477B-txt-shoot-idm12166.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Paaske-Tiden.

- 1 En *Paaske-Tid* i Norden
Omsider dog oprandt,
Kun Trolde under Jorden
Tør sige, det er Tant!
- 2 Den dunkle *Middelalder*,
Fra *Dovre* seet i Kveld,
I Norden mørk ei falder,
Før *Saga* foer til Hel,
- 3 Med *Snorro* Islandsfarer,
Og *Saxo* Sællandsfar,
Med begge *Valdemarer*,
Og deres Heltepar!
- 4 Da kom, med *Ragna-Mørke*,
De trende Vinter-Aar,
Da Jette-Kløgt og Styrke
Kun havde gode Kaar!
- 5 Da sov i Nord, som Stene,
De gamle Kæmpers Børn,
Da frøs paa Askens Grene
Ihjel vor gamle *Ørn*!
- 6 2301 Laas var *Valhalds* Porte,
Til Hanen goel paany:
Nu skrider Nat hin sorte,
Tilstunder Morgengry!
- 7 Det Hanen var guldkammet,
Som goel fra Kirke-Taarn,
Den havde Liv annammet,
Som aldrig saaes tilforn!
- 8 Det godt var at fornemme,
I *Jule-Nattens* Sang,
Det var en Engle-Stemme,
Som fra det Skjulte klang,
- 9 Det lød paa *Modersmaalet*:
"Fra Himlen vi kom her"
Sig følde blidt omstraalet
Ved Sangens Lyd Enhver!
- 10 Da galed med det Samme
Hel-Hanen, sort som Sod,
Den goel for *Muspels* Flamme,
Paa *Helsprog* "Solebod!"
- 11 Med Gienfærds-Stemmer hæse
Helhjemmets Hane goel,
Saa hørdes Giæs at hvæse,
Som frelste *Capitol*!
- 12 Det klarest lød som Nysen
Af Noget under Jord,
Det virked som en Gysen,
Der Kroppen giennemfoer!
- 13 231Og Lygtemænd i Klynge
De dandsed til den Sang,
Paa Muldvarpskud og Gyng
De hopped og de sprang!

- 14 Da vaagned Kæmpe-Stammen
I Nord ved Hanegal,
Men saae, ved *Muspels-Flammen*,
Kun Dødningdands paa Val!
- 15 Det var i Skræk at vaagne,
Til Sorg, før Soel opstod,
Thi *Hedin* kun og *Hogne*
Om Natten spille Blod.
- 16 Med Sorg igien da blunded
De gamle Kæmpers Æt,
Til Soel, af Hav oprundet,
Dem vakde til Idræt!
- 17 Den Soel af *Konge-Dybet*,
I *Skjaldes Øre-Sund*,
For Fuglen og for Krybet,
Opstod en Morgenstund!
- 18 Jeg saae det giennem Dampen,
I mine Ungdoms-Aar,
Da hid, med Paaske-Kampen,
Kom vort *Aarhundreds* Vaar;
- 19 Jeg saae det giennem Taagen,
Da *Rimthurs-Drotten* faldt,
Og om end kun halvvaagen
Jeg saae, hvorom det gjaldt!
- 20 232Jeg saae det giennem Ruden,
Da *Tyrken* fik sin Rest,
Forinden og foruden,
I *Hellas* allerbedst!
- 21 Jeg hørde det paa *Ordet*,
Som sprængde nys sin Grav,
Skjøndt Klengen er lidt jordet,
For end det gaaer ved Stav!
- 22 Jeg hørde det paa Sangen
Om *Holger* og om *Skjold*,
Som flagrer giennem Vangen,
Om end lidt vinterkold!
- 23 Jeg hørde det paa Vinden,
Som suser fra Nordvest,
Og river brat af Pinden
Sydost med al sin Blæst!
- 24 Vor gamle Ørn til Live
Nu kom i Aske-Top,
Hans Vinger end er stive,
Men Soelskin tører dem op!
- 25 Naar han slaaer ned i Havet,
Da giælder det en Hval,
Som nøs, saa Asken raved,
Med *Norners* Løvtags-Sal!
- 26 Da *Gjallar-Hornet* klinger
Fra *Himmelbjerget* frit,
Da *Valhalds* Port opspringer,
Om end i Baglaas vridt!
- 27 233Ved Nordens Saga-Arne,
Hvis Gnister ei uddøe,
De Kæmper hedenfarne

- Med *Bjarke* sig optøe!
- 28 Da savner *Thor* sin Hammer,
Da sprænger den sin Grav,
Sit mørke Sovekammer,
I *Helhjem* under Hav!
- 29 Med *Mimers* Hoved taler
Da *Odin* Vidskabs-Ord,
Det høre *Lydskjalvs* Svaler
Og kviddre om i Nord!
- 30 Det høre Askens Svaner,
I Sællands *Urda-Sø*,
Derom for gamle *Daner*
De sjunge under Ø!
- 31 Til sidste Kæmpe-Stævne,
Naar *Gynge-Spangen* brast,
Da fylker paa det Jævne
Valfader i en Hast!
- 32 Da mødes As og Jette,
Paa Aanders Adelvei,
Da jævnes gammel Trætte
Imellem Ja og Nei!
- 33 Hvo skal vel Runer riste
Om Nordens Dommedag?
Kun *Thor* seer Ormen briste
For sidste Hammer-Slag!
- 34 ²³⁴En Gude-Dag man regner
Med Grund for tusind Aar,
Men *Odin* maaskee blegner
Mens op ad Dag det gaaer.
- 35 Dog, nys kom Morgenstunden
Til os med Guld i Mund,
Vor Nattergal i Lunden
Slaaer end ved Øresund!
- 36 Saa voxer op, I Unge,
Bag gamle Kæmpers Skjold,
Med *Moders Maal* paa Tunge,
Med Had til Thurs og Troid!
- 37 Saa længe Kampen varer,
Med Hammer, Sværd og Spyd,
Til selv sig aabenbarer
Al Last saavel som Dyd!
- 38 Men Tiden ret udmaaler
Kun *Han* paa Konge-Stol,
Hvis Aasyns Middags-Straaler
Fordunkle Jordens Soel!
- 39 Han er den rette *Balder*,
Som brat Opreisning fik,
Og throner i hver Alder
Nu paa sit *Breidablik*,
- 40 Derfra igien han kommer,
Med tusind Soles Glands,
Som alle Guders Dommer,
Med evig Seiers-Krands!
- 41 ²³⁵Da i Hans Lys det klare,

Hvad vi forblommet saae,
Sig selv skal aabenbare,
Og giennemsynligt staae!